

KIM JONG IL

S ÚCTOU UČIŇME VELKÉHO VŮDCE
SOUDRUHA KIM IL SUNGA
VĚČNÝM PREZIDENTEM NAŠÍ REPUBLIKY

ČESKÁ REPUBLIKA
PRAHA
2008

U příležitosti 60. výročí vzniku Korejské lidově demokratické republiky vydává Nakladatelství Futura, a. s. dílo soudruha Kim Jong Ila, generálního tajemníka Korejské strany práce a předsedy Státního výboru pro obranu Korejské lidově demokratické republiky „S úctou učiňme velkého Vůdce soudruha Kim Il Sunga věčným prezidentem naší republiky“, které bylo uveřejněno 11. a 19. července 1994.

KIM JONG IL

**S ÚCTOU UČIŇME VELKÉHO VŮDCE
SOUDRUHA KIM IL SUNGA VĚČNÝM
PREZIDENTEM NAŠÍ REPUBLIKY**

(Rozhovor se zodpovědnými pracovníky Ústředního výboru
Korejské strany práce z 11. a 19. července 1994)

ČESKÁ REPUBLIKA
PRAHA
2008

V těchto dnech, když jsem se zdržoval před Vůdcovou rakví, myslel jsem jedině na to, jak bych měl navždy dobře sloužit zesnulému Vůdci a jak bychom měli pevně hájit a skvěle následovat i rozvíjet velké myšlenky a nehynoucí zásluhy Vůdce.

Musíme co nejlépe trvale provázet Vůdce v podobě, kterou měl za svého života. Musíme mít tuto Vůdcovu podobu takovou, jaká byla, a jeho dobrotitivý zjev beze změny, a tak umožnit, aby Vůdce byl navěky společně s námi.

Podle společné vůle všeho lidu jsme Vůdce s úctou provázeli jako prezidenta naší republiky a všechen lid s upřímnou oddaností vybudoval tento prezidentský palác. Vůdce zde, v tomto prezidentském paláci pracoval až do posledních let svého života. Vůdce mu přímo dal také jeho název Kumsusanská sněmovna. Proto jsem se rozhodl, že zde máme mít Vůdce navěky a učinit prezidentský palác navždy Vůdcovým památníkem.

Poté, co nás opustil velký Vůdce, jsou ze strany členů politického byra Ústředního výboru strany a z řad lidu předkládány četné názory a požadavky, že musím být nastolen do funkce prezidenta republiky. Jsem sice vděčen za takovou důvěru, kterou mi projevují naši soudruzi a lid, ale musíme o této otázce rozhodnout po hlubokém uvážení.

Způsob ustanovení systémů řízení strany, státu a armády je velmi důležitá otázka související s budoucí cestou revoluce a výstavby.

Velký Vůdce za svého života dával často cenná poučení, čím se má stát řídicí systém naší strany, systém řízení státu a systém řízení armády. Přitom, když jsem hluboce uvažoval o Vůdcem daných instrukcích, jsem se hojně zamýšlel nad tím, jak máme ustanovit systém řízení strany, státu a armády v podmínkách, kdy nám Vůdce odešel.

Systém řízení naší strany, státu a armády se musí stát řídicím systémem, který bude moci nejdůsledněji chránit a udržovat i nejvěrněji přejímat a rozvíjet velké dílo revoluce v duchu čučche, které prosazoval a řídil jedině sám velký Vůdce. Tím, že

tak budeme činit, musíme naši stranu, stát a armádu trvale posilovat a rozvíjet jako stranu velkého Vůdce, jako Vůdcův stát a Vůdcovu armádu.

Vážený a milovaný soudruh Kim Il Sung byl eminentní vůdce našeho státu a láskyplný otec našeho lidu, s jakým jsme se setkali poprvé za pět tisíc let historie našeho národa, byl to velký myslitel a politik, k němuž vzhlížel celý svět, velký revolucionář a velká osobnost.

Soudruh Kim Il Sung byl geniální myslitel a teoretik a velký Vůdce s vynikající řídicí silou, jemuž se na tomto světě nikdo nemůže vyrovnat, a byl osobností, která jako nebesa svou s nikým nesrovnatelnou lidskostí v široké náruči objímala desetitisíce lidí. Díky svému geniálnímu myšlení a teorii a vynikající řídicí síle a díky své nesmírně velkorysé a láskyplné povaze a vysoce proslulým ctnostem byl náš Vůdce velikánem mezi velkými osobnostmi, který vzbuzoval vážnost a úctu, jaké dějiny lidstva dosud nepoznaly.

To, že jsme ztratili velkého Vůdce soudruha Kim Il Sunga, představuje pro naši stranu a revoluci největší újmu a pro náš lid nezměrný zármutek. S trpkostí nad náhlou ztrátou velkého Vůdce a velkého otce se lidé z celé země otřásají nářkem a protože je jim Vůdce, který k jejich velké lítosti odešel, tak velmi drahý, ve dne v noci a ani v přívalech deště nekončí vlna lidí, kteří přicházejí vzpomínat na jeho památku k Vůdcově soše, která se tyčí na výšině Mansude, a k jeho bronzovým sochám a historickým památkám na různých místech po celé zemi. Všichni synové naší vlasti jsou pohrouženi do převelkého zármutku nad ztrátou otce národa a truchlí nad úmrtím Vůdce, mnozí krajané z ciziny přispěchali do vlasti a hlasitě plakali před Vůdcovou rakví. Nad úmrtím velkého Vůdce soudruha Kim Il Sunga jako nad převelkou ztrátou pro lidstvo vyjádřil hlubokou soustrast celý svět a stamiliony lidí sdílejí zármutek společně s námi. My přitom stále naléhavěji pocítujeme, jakou osobností byl náš Vůdce pro náš lid a pro náš národ a pro mírumilovné lidi ve světě.

A skutečně, tato malá země zvaná Korea, která dříve na mezinárodní scéně byla jen nevýznamnou zemí, se právě díky vedení a věhlasu velkého Vůdce soudruha Kim Il Sunga v celém světě proslavila a stala se ohniskem mezinárodního společenství, k němuž se soustřeďuje zájem světa, jak je tomu dnes. Je v plné míře zásluhou Vůdce, že se naše země mohla stát mohutnou a důstojnou zemí a náš lid sebejistým a vysoce hrdým národem.

Sebevědomí a hrdost na to, že jsme uskutečnili revoluci pod tak velkým Vůdcem, musíme zanechat naší historii a příštím generacím a musíme zajistit, aby navždy zářily. Zůstat v našich dějinách v pravé podobě tak vynikající velkou osobnost a vynikajícího vůdce, to je úkol, který před tváří našich dějin a našich potomků musejí vykonat naše strana a náš lid, kteří společně bojovali a společně žili s Vůdcem.

Z velké lásky k lidem nám Vůdce věnoval převelkou lásku a důvěru a každého z nás vedl s vřelou péčí. Musíme dodržovat smysl pro zodpovědnou věrnost velkému Vůdci a velkému učiteli, jenž z nás všech vychoval revolucionáře, kteří jsou schopni s neodchýlnou vírou uskutečňovat revoluci až do konce.

Vážený a milovaný soudruh Kim Il Sung byl z jednomyslné vůle a na základě absolutní podpory všeho korejského lidu vysoce vyzvednut do funkce prvního prezidenta naší republiky. V naší zemi je prezident ztotožněn s Vůdcem. Také přátelé z celého světa našeho Vůdce s pocitem úcty a důvěrného přátelství obdivně nazývají „pan prezident Kim Il Sung“. Slovo „prezident“ je neoddělitelné od ctěného jména otcovského Vůdce a jako takové je hluboce vryto do srdce našeho lidu a celého národa a čestné pojmenování „prezident Kim Il Sung“ se stalo nesmazatelným u národů celého světa.

Musíme se přičinit o to, aby velký Vůdce věčně žil v srdcích našich lidí a v mysli pokrokových lidí ve světě s důvěrně známým uctivým pojmenováním „pan prezident Kim Il Sung“ a s vysokým věhlasem. Kromě prezidenta Kim Il Sunga, který tak bude věčně žít, nemůže být v naší zemi nikdo jiný nazýván

„prezidentem“ a když budeme mít našeho věčně živého prezidenta, nemůže vlastnit titul prezidenta nikdo jiný.

Vůdce nás sice opustil, ale je mým pevným úmyslem vyzvat k tomu, abychom jako pouze jediného prezidenta v dějinách naší země a jako prvního a posledního prezidenta vyzvedli soudruha Kim Il Sunga, který se vynikající měrou zasloužil o naši vlast a lid i o svět a lidstvo a těšil se nejvyšší vážnosti a úctě.

Do dějin naší vlasti musíme navždy zaznamenat čestné pojmenování „prezident Kim Il Sung“, které se pro celé lidstvo stalo důvěrně známým a drahým jménem, a musíme zajistit, aby naši potomci při vyslovení slova „prezident“ s hrdostí obdivně hovořili pouze o jediné osobě prezidenta Kim Il Sunga.

Při takovém stanovisku a postoji jsem se rozhodl, abychom po tisíce a desetitisíce let s úctou sloužili velkému Vůdci soudruhu Kim Il Sungovi zcela stejně, jako za jeho života, aby tak v naší vlasti prezident věčně zářil v našich dějinách jako jediný prezident Kim Il Sung.

Znamená to, že bychom napříště instituci prezidenta odstranili z ústavy naší země a tomu odpovídajícím způsobem změnili systém orgánů státní moci. V naší době již neexistuje žádná velká osobnost s vrozenými vlohami, jaké měl náš Vůdce, a proto i do budoucna musíme jen samotného Vůdce vyzvednout jako jediného prezidenta naší země a zařídit uzákonění ustanovení, že nikdo z jiných lidí nemůže mít oficiální titul prezidenta.

Podle Socialistické ústavy, kterou osobně vypracoval velký Vůdce, byl dosud v naší zemi prezident, který byl hlavou státu, a Ústřední lidový výbor, vedený přímo prezidentem, měl v plné míře mocenskou vedoucí funkci jakožto nejvyšší vedoucí orgán státní moci; Stálé shromáždění Nejvyššího lidového shromáždění působilo jako stálý orgán Nejvyššího lidového shromáždění. Nyní by za podmínek zrušení instituce prezidenta ztratilo smysl nezměněné udržování Ústředního lidového výboru, který působil pod vedením prezidenta. Proto považuji za racionální, aby byly sloučením vhodně upraveny funkce, které plnil Ústřední lidový

výbor a funkce, které vykonávalo Stálé shromáždění Nejvyššího lidového shromáždění, a aby tak byla ustavena státní organizace jako by byl třeba Stálý výbor Nejvyššího lidového shromáždění, aby Stálému výboru bylo přenecháno plnění funkcí nejvyššího mocenského orgánu v období mimo zasedání Nejvyššího lidového shromáždění a pro práci v Stálém výboru byl jmenován jeho předseda a několik místopředsedů.

Pokud mám hovořit o návrzích, abych se ujal funkce prezidenta, nemohu je přijmout nikoliv z ostýchavosti, ale především proto, že to neodpovídá mojí vůli. Jsem jen Vůdcův voják a žák, který se řídí jeho myšlením a linií, a proto nemohu mít titul prezidenta a je to také nevhodné.

Nejenom já, ale ani všichni ostatní soudruzi jakožto Vůdci vojáků a Vůdci žáci tak jako v minulosti ani v budoucnosti nesmějí ani v nejmenším změnit svou věrnost a synovskou oddanost prokazovanou velkému Vůdci.

Chci vést veškerou revoluční a budovatelskou činnost v souladu s vůlí Vůdce a s hlubokou důvěrou soudruhů a lidu a přitom vynakládat všechno úsilí zejména na činnost v zájmu posilování naší strany a revolučních ozbrojených sil.

Když mně velký Vůdce říkal, že dovršení velkého díla naší revoluce není některak jednoduché, opětovně mne nabádal, abych se nedal zaplést do běžné práce v státní správě a hospodářství, ale že musím věnovat velké úsilí posilování strany a lidové armády. Vůdce mně za svého života plně svěřil stranickou práci a práci s armádou a sám ve velké míře přímo převzal činnost ve vztazích se zahraničím a v hospodářství.

Naše strana je nejvyšší politickou organizací, která řídí revoluci. Posilování strany a neustálé zvyšování její řídicí úlohy je rozhodující zárukou toho, aby kolem strany pevně semkla lidové masy a tím posilovala princip čučche v revoluci a vedla revoluci i výstavbu přímo správnou vítěznou cestou. Jen při pevném ustavení stranických řad a při správném zajištění stranického řízení

je možno dobře vykonávat socialistickou hospodářskou výstavbu i budování státu a kultury.

Také posilování armády je velmi důležité. Vůdce považoval budování ozbrojených sil za základní otázku revoluce, v době protijaponského revolučního boje nejdříve založil Korejskou lidovou revoluční armádu a poté rozvinul ozbrojený boj za znovuzrojení vlasti a také i po osvobození vždy věnoval přednostní zájem práci pro posilování lidové armády. Bez vojenské záruky revolučních ozbrojených sil není možno náležitě uskutečňovat ani mírovou hospodářskou výstavbu a budování státu a není možno bránit bezpečnost země a lidu. Jakožto velkým Vůdcem jmenovaný vrchní velitel revolučních ozbrojených sil považují posilování lidové armády za nejdůležitější revoluční úkol.

Vedeme nyní obtížný zápas za uhájení a dovršení velké věci socialismu ve velmi složité situaci. Bez silné strany a bez silné armády je vítězství naší revoluce nemyslitelné. Dnes i za podmínek, kdy se zostřují machinace imperialistů a reakcionářů proti naší republice a proti socialismu, neochvějně pevně hájíme velké dílo socialismu a důstojně střežíme čest a vážnost naší země právě díky tomu, že naše strana je mohutná a že máme neporazitelné revoluční ozbrojené síly. Také budoucí výsledky boje naší revoluce nakonec závisejí na tom, jak budeme posilovat naši stranu, které je štábem revoluce, a jak budeme posilovat lidovou armádu, revoluční ozbrojenou sílu strany.

Proto jsem pevně přesvědčen, že správnou cestou přispívající této naší revoluci je podporovat záměry, které měl za svého života velký Vůdce, a vynakládat všechny síly na posilování naší strany a lidové armády.

Kdybych byl pověřen i funkcí v státní správě, byl bych zapleten do různých zákonodárných a správních i hospodářských záležitostí a v takovém případě bych přirozeně mohl být vzdálen od stranické práce a od práce s armádou. Taková eventualita není dobrá.

Kdybych měl přímo na starosti i činnost v státní správě a v hospodářství, neznamená to, že by se všechny záležitosti lépe vyřizovaly, ani to, že by bylo lépe zajišťováno stranické řízení v státní správě a v hospodářství. Všechny orgány naší země včetně zákonodárných a správních orgánů státu pracují pod řízením naší strany na základě stranické linie a politiky. Když posilujeme stranu a důsledně zajišťujeme jediné řízení strany, daří se dobře a může tak postupovat vpřed nejen stranická práce, ale i veškerá činnost v zemi.

Po zrušení instituce prezidenta v naší zemi tedy budeme muset předložit Nejvyššímu lidovému shromáždění k projednání na jeho příštím zasedání otázku změny systému organizace mocenských orgánů a vyvolat tak v Nejvyšším lidovém shromáždění přijetí zákonodárných opatření k novelizaci příslušných částí ústavy.

Věřím, že všichni naši straniční funkcionáři, členové strany a lid budou souhlasit s mým názorem.

Grafická úprava a technická redakce
typografické počítačové studio FUTURA, a.s.

PRAHA 2008

